

2022-09-28

P R O M E M O R I A

FI Dnr 22-18982

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Finansinspektionens kategorisering av kreditinstitut och filialer för den löpande tillsynen

Sammanfattning

I denna promemoria redogör vi för hur Finansinspektionen (FI) delar in kreditinstitut som står under FI:s tillsyn i olika tillsynskategorier. Här beskriver vi också motsvarande klassificering av svenska filialer till kreditinstitut i andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som också står under FI:s tillsyn. Förutom att presentera hur FI avser att utföra tillsynskategoriseringen, är syftet med denna promemoria att belysa hur FI tillämpar proportionalitet i tillsynen.

Promemorian är en uppdatering av den promemoria som FI publicerade den 30 september 2019 (FI dnr 19-18524). Anledningen till uppdateringen är att Europeiska bankmyndigheten (EBA) den 18 mars 2022 publicerade reviderade riktlinjer för översyns- och utvärderingsprocessen.¹ EBA:s riktlinjer, som träder i kraft den 1 januari 2023, ger bland annat nya och mer konkreta kriterier för tillsynskategorierna för kreditinstitut.

FI strävar efter att arbeta riskbaserat i tillsynen. Detta kan uppnås genom att vi tar hänsyn till kreditinstitutets och filialernas storlek, systemviktighet, risk och omfattning av verksamheterna när vi fördelar tillsynsresurser. På så vis kan vi allokera FI:s resurser på ett effektivt och proportionerligt sätt.

Det huvudsakliga syftet med tillsynskategoriseringen (punkt 1 nedan) är att visa hur FI tillämpar proportionalitet i arbetet med översyns- och utvärderingsprocessen. FI har även identifierat två kompletterande syften (punkt 2 och 3 nedan) som vi har valt att använda för att öka förståelsen för tillsynsarbetet. Kategoriseringen har alltså tre syften i FI:s arbete.

Kategoriseringen ger underlag för

1. att bestämma frekvens och omfattning av FI:s översyns- och utvärderingsprocess av enskilda kreditinstitut och filialer under tillsyn

---

¹ Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och stresstester för tillsynsändamål, EBA/GL/2022/03.

2. hur FI:s övriga tillsyn ska utformas.²
3. att utforma FI:s tillsynsmetoder och bestämma hur de ska tillämpas.

Enligt EBA:s riktlinjer bör indelningen i olika tillsynskategorier baseras på en bedömning av graden av systemrisk som kreditinstitutet utsätter det svenska finansiella systemet för. Utöver denna övergripande princip, innehåller riktlinjerna detaljerade kriterier för vilka kreditinstitut som bör placeras i de olika tillsynskategorierna (se bilaga 1). Utgångspunkten för FI:s bedömning av vilken systemrisk som kreditinstituten utsätter det finansiella systemet för är EBA:s kriterier för de fyra olika kategorierna.

För utländska kreditinstituts svenska filialer tillämpar FI en annan metod för att göra klassificeringen. Den baseras på en kvantitativ bedömning av filialens systemviktighet i Sverige. Metoden för denna bedömning utgår från kapitaltäckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer om särskilt betydande filialer, som hänvisar till ett antal indikatorer med kvantitativa tröskelvärden för att avgöra filialernas systemvikt.³

FI publicerar årligen en uppdaterad tillsynskategorisering, eller oftare vid behov.

---

² FI:s tillsyn kan delas upp i tre olika typer: löpande tillsyn (till exempel översyn och utvärdering), undersökningar och händelsestyrd tillsyn. Det är viktigt att notera att undersökningar och händelsestyrd tillsyn kan medföra en hög tillsynsintensitet även för institut i de lägre prioriterade tillsynskategorierna.

³ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, artikel 51, och EBA:s Riktlinjer om tillsyn över betydande filialer, EBA/GL/2017/14.

1. Bakgrund

Enligt EBA:s riktlinjer om gemensamma metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP⁴) bör den behöriga myndigheten dela in alla kreditinstitut som står under dess tillsyn i fyra olika tillsynskategorier.

Det primära syftet med kategoriseringen är att ange översyns- och utvärderingsprocessens intensitet, omfattning och frekvens för var och en av de fyra kategorierna (se bilaga 1). Enligt riktlinjerna bör kreditinstitut som tillhör tillsynskategori 1 bli föremål för en bedömning av samtliga delar i en översyns- och utvärderingsprocess minst en gång om året. Vidare säger riktlinjerna att samtliga delar i en översyns- och utvärderingsprocess bör bedömas minst vartannat år för kreditinstitut som tillhör kategori 2. Kreditinstitut som tillhör kategori 3 och 4 bör bli föremål för en heltäckande översyns- och utvärderingsprocess minst vart tredje år.

Riktlinjerna specificerar ytterligare ett antal utgångspunkter för hur frekvent och intensiv tillsynen ska vara, utifrån vilken tillsynskategori som ett kreditinstitut tillhör. För alla kreditinstitut, oavsett kategori, ska tillsynsmyndigheten till exempel kvartalsvis övervaka nyckelindikatorer och en gång per år ta fram en nulägesbild av kreditinstitutets tillstånd.

Enligt EBA bör kategoriseringen av kreditinstituten utgå från graden av systemrisk som tillsynsmyndigheten bedömer att ett kreditinstitut utsätter det finansiella systemet för. Riktlinjerna innehåller också detaljerade kriterier för vilka kreditinstitut som bör ingå i respektive tillsynskategori. Kriterierna är i hög grad uppbyggda kring begreppen *stort institut* samt *litet och icke-komplex institut* som är definierade i förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut (tillsynsförordningen).⁵

EBA:s riktlinjer anger också att den behöriga myndigheten bör basera kategoriseringen på uppgifter som kreditinstituten är skyldiga att rapportera till myndigheten. Vidare bör kategoriseringen ses över regelbundet eller i samband med viktiga händelser, som större avyttringar, förvärv eller andra strategiska åtgärder.

För utländska kreditinstituts svenska filialer används en särskild klassificering vars metodval och fastställande beskrivs i avsnitt 3.

---

⁴ På engelska: Supervisory Review and Evaluation Process (SREP).

⁵ Artiklarna 4.1.145 och 4.1.146.

2. Tillsynskategoriseringen för kreditinstitut

2.1 Metod för tillsynskategoriseringen

FI bedömer vilken grad av systemrisk som kreditinstituten utsätter det svenska finansiella systemet för i linje med EBA:s riktlinjer. Enligt EBA:s kriterier för de olika tillsynskategorierna (se bilaga 1) bör ett kreditinstitut som är ett stort institut enligt tillsynsförordningen ingå i kategori 1, men tillsynsmyndigheterna har möjlighet att under vissa förutsättningar flytta sådana kreditinstitut till en annan kategori. Även andra kreditinstitut än stora institut kan placeras i tillsynskategori 1. Ett kreditinstitut som är litet och icke-komplext enligt tillsynsförordningen placeras i kategori 4, men även andra kreditinstitut kan ingå i denna kategori.

Kriterierna för de övriga kategorierna är av mer kvalitativ karaktär och lämnar större utrymme för tillsynsmyndigheterna att bedöma kreditinstitutens systemrisk och därmed i vilken tillsynskategori de ska placeras.

FI har tidigare valt att använda den existerande O-SII-modellen⁶ som utgångspunkt för att bedöma systemviktigheten och kategorisera kreditinstituten. O-SII-modellen identifierar så kallade övriga systemviktiga institut (O-SII) enligt de riktlinjer som EBA har gett ut om detta, och syftar till att bedöma de enskilda kreditinstitutens grad av systemviktighet.^{7,8} Därutöver har vi gjort en kvalitativ analys för att fånga upp aspekter som O-SII-modellen inte tar hänsyn till. Till följd av EBA:s reviderade kriterier med dess tydliga kopplingar till begreppen stort institut och litet och icke-komplext institut, kommer O-SII-modellen inte längre vara utgångspunkten för att bedöma systemviktigheten. Utgångspunkten är i stället EBA:s detaljerade kriterier, och FI kommer initialt att kategorisera kreditinstituten utifrån om de är stora eller små och icke-komplexa institut. O-SII-modellen kommer dock fortsatt att vara en viktig komponent i tillsynskategoriseringen.

O-SII-modellen behöver fortfarande användas för att bedöma

- systemviktigheten för kreditinstitut som varken är stora institut eller små och icke-komplexa institut
- om det finns kreditinstitut som inte är stora institut men som ändå borde tillhöra tillsynskategori 1
- om det finns stora institut som bör placeras i tillsynskategori 2.

---

⁶ Se FI:s promemoria Identifiering av och kapitalpåslag för övriga systemviktiga institut (O-SII), se <https://www.fi.se/contentassets/376a76b290d84800897b1d6888d82caf/pm-o-sii-20151012.pdf>

⁷ Engelska: other systemically important institutions, O-SII.

⁸ "Riktlinjer om kriterierna för att fastställa villkoren för tillämpning av Artikel 131(3) i Direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömning av andra systemviktiga institut (O-SIIs)", EBA/GL/2014/10.

I samtliga fall kommer O-SII-modellens utfall liksom tidigare att kombineras med en kvalitativ bedömning där aspekter som modellen inte fångar upp beaktas.

O-SII-modellen kommer också att användas för att bedöma om det finns små och icke-komplexa institut som bör flyttas till tillsynskategori 3. I vissa situationer skulle detta kunna vara en mer proportionerlig och ändamålsenlig åtgärd än att FI fattar beslut om att kreditinstitutet inte ska anses vara ett sådant institut. Anledningen är att ett beslut skulle få mer långtgående konsekvenser för kreditinstitutet.⁹

Sammanfattningsvis kommer FI att som ett första steg kategorisera kreditinstituterna utifrån om de är stora eller små och icke-komplexa institut. Utifrån utfallet av O-SII-modellen och en kvalitativ analys kommer FI därefter att överväga om något kreditinstitut ska flyttas till en annan kategori. Ett kreditinstitut som varken är ett stort institut eller ett litet och icke komplext institut kommer att kategoriseras utifrån O-SII-modellen samt en kvalitativ analys.

2.2 Tillämpningen av tillsynskategoriseringen

FI avser att tillämpa kategoriseringen enligt EBA:s riktlinjer, det vill säga för att avgöra frekvensen och omfattningen av översyns- och utvärderingsprocessen. Vi noterar att EBA:s riktlinjer i detalj anger miniminivåer för intensiteten i den löpande tillsynen utifrån tillsynskategori (se bilaga 1). FI avser att följa dessa miniminivåer i den utsträckning som de överensstämmer med FI:s riskbaserade tillsynstrategi. Vi avser att genomföra översyns- och utvärderingsprocessen enligt de miniminivåer som EBA:s riktlinje anger för samtliga kreditinstitut.

Omfattningen av översyns- och utvärderingsprocessen skiljer sig dock åt mellan tillsynskategorierna. I linje med hur FI tillämpar proportionalitet i tillsynen kommer processen för kreditinstitut i tillsynskategorierna 3 och 4 att i normalfallet ha en mer begränsad omfattning än för kreditinstitut i tillsynskategorierna 1 och 2. Anledningen är att dessa kreditinstitut representerar en låg eller marginell andel av de samlade svenska banktillgångarna. De bedöms också ur riskhänseende ha en liten påverkan på den finansiella stabiliteten i Sverige, vilket också framgår av O-SII-poängen.

Vi har även identifierat två kompletterande syften med kategoriseringen. Det ena har att göra med en mer generell prioritetsbedömning av omfattningen av FI:s övriga tillsyn av de enskilda kreditinstituterna, utöver översyns- och utvärderingsprocessen. Det andra är att förtydliga vilka av FI:s tillsynsmetoder som är tillämpliga för olika kreditinstitut, beroende på deras kategoritillhörighet. FI strävar efter att publicera de metoder och ställningstaganden som anger till exempel hur vissa kapitalkrav inom Pelare 2

---

⁹ Enligt tillsynsförordningen, artikel 4.1.145 (i), kan tillsynsmyndigheten beslutat att ett kreditinstitut inte kan betraktas som ett litet och icke komplext institut.

tillämpas i tillsynen. Dessa metoder förtydligar FI:s praxis och riktar sig inte alltid till samtliga kreditinstitut, utan oftast till de mest systemviktiga.¹⁰ Att använda kategoriseringen även för dessa sekundära syften bidrar till att öka transparensen i FI:s tillämpning av proportionalitet.

Viktigt att notera är dock att kategoriseringen endast är en utgångspunkt för FI:s prioritering av tillsynsresurserna. En mängd olika faktorer, av tillfällig eller permanent natur, kan motivera en annan nivå på FI:s tillsyn än vad kategoriseringen indikerar.

2.3 Fastställande av tillsynskategorisering för kreditinstitut

FI kommer att meddela resultatet av kategoriseringen av kreditinstituten årligen, eller oftare vid behov. Kategoriseringen kommer att baseras på kriterierna i EBA:s riktlinjer.

FI har för avsikt att varje år genomföra en rättvisande kategorisering som uppfyller de huvudsakliga och kompletterande syften som nämnts. Om FI vid något tillfälle däremellan bedömer att det finns goda skäl att avvika från den då aktuella tillsynskategorisering kan vi flytta ett kreditinstitut till en mer eller mindre tillsynsintensiv kategori. Om så sker kommer det att offentliggöras på FI:s webbplats.

Tidpunkten för när FI genomför den årliga översynen och publicerar tillsynskategoriseringen inför nästkommande år kommer normalt att vara under det tredje kvartalet. FI har valt denna tidpunkt för att förändringar i tillsynskategoriseringen ska kunna beaktas i tillsynsplaneringen för nästkommande år. Dessutom behöver vi tid för att informera de berörda kreditinstituten om kategoriseringen och inkludera dem i ytterligare informationsinsamlingar tillsammans med de övriga kreditinstitut som ingår i de mest systemviktiga kategorierna.

3. Klassificering av utländska kreditinstituts svenska filialer

3.1 Metod för klassificering av utländska kreditinstituts svenska filialer

För klassificeringen av utländska kreditinstituts svenska filialer avser FI att använda de indikatorer som är specificerade i kapitaltäckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer för filialtillsyn.¹¹ Syftet med klassificeringen är att FI ska ha en

---

¹⁰ Ett relevant exempel på tillsynsmetod är FI:s promemoria Pelare 2-metod för bedömning av kapitalpåslag för marknadsrisk i övrig verksamhet, se <https://www.fi.se/contentassets/94ac2ef7222c4f278877090220376586/pelare-2-metod-kapitalpaslag-marknadsrisker-ovrig-verksamhet.pdf>

¹¹ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, artikel 51, och EBA:s Riktlinjer om tillsyn över betydande filialer, EBA/GL/2017/14.

utgångspunkt för att tillämpa proportionalitetsprincipen. Klassificeringen bör alltså överensstämma med omfattningen och intensiteten i FI:s tillsyn av de enskilda filialerna.

I linje med kapitaltäckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer om tillsyn över betydande filialer, gör FI en gemensam bedömning tillsammans med hemlandsmyndigheten av vilken grad av systemrisk som det utländska kreditinstitutets filial utsätter det svenska finansiella systemet för. Bedömningen av systemrisk ligger sedan till grund för klassificeringen. En sådan klassificering görs enbart för filialer till kreditinstitut i länder som ingår i EES. Filialer som tillhör ett kreditinstitut i ett tredje land, det vill säga ett land utanför EES, omfattas inte av klassificeringen.

För klassificeringen av utländska kreditinstituts svenska filialer specificerar kapitaltäckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer ett antal vägledande indikatorer. När en filial bedöms överstiga ett eller flera tröskelvärden för dessa indikatorer bör den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat och den samordnande tillsynsmyndigheten tillsammans besluta om filialen ska klassificeras som betydande eller särskilt betydande. I enlighet med tidigare nämnda regelverk klassificerar FI filialer som något av följande:

1. särskilt betydande filial
2. betydande filial
3. filial.

En *betydande filial* är en filial som hemlandsmyndigheten och värdlandsmyndigheten gemensamt har bedömt som betydelsefull för det finansiella systemet i värdmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna fattar sitt beslut enligt Artikel 51 i kapitaltäckningsdirektivet. Beslutet att betrakta en filial som betydande påverkar egentligen inte filialen och dess verksamhet, utan syftet är att de behöriga myndigheterna ska samverka i tillsynen över filialen i högre utsträckning.

Det som kännetecknar en *särskilt betydande filial* är framför allt att den anses vara viktig för den finansiella gruppens överlevnad och att den tillhandahåller kritiska funktioner, det vill säga att den kan hota den finansiella stabiliteten i värdlandet. De behöriga myndigheterna kan, enligt EBA/GL/2017/14, fatta beslut om att klassa en filial som särskilt betydande under förutsättning att den redan klassificeras som betydande och överstiger något av ett antal specificerade tröskelvärden (se nedan). Liksom klassificeringen som betydande filial har klassificeringen som särskilt betydande ingen egentlig påverkan på filialen som sådan och dess verksamhet. Syftet är att vidare specificera samarbetet om tillsynen mellan de behöriga myndigheterna och öka intensiteten i tillsynen.

De indikatorer som ligger till grund för klassificeringen av betydande och särskilt betydande filialer baseras på insättningar i förhållande till den

inhemska marknaden, den troliga effekt som en nedläggning av filialens verksamhet skulle ha på värdlandets systemrelaterade funktioner, samt filialens storlek och betydelse när det gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem. Indikatorerna beaktar filialens storlek, dess betydelse för samhällsekonomin, komplexitet och sammanlänkning.

De behöriga myndigheterna bör överväga att besluta att klassa en filial som betydande eller särskilt betydande om den uppfyller de kriterier som specificeras i respektive regelverk enligt följande.

När en filial ska klassas som betydande (artikel 51 i 2013/36/EU) måste de behöriga myndigheterna kunna motivera detta utifrån en analys av följande faktorer:

- Om insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i värdmedlemsstaten.
- Den troliga effekten som inställande eller nedläggning av institutets verksamhet har på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.
- Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

Om en filial ska klassas som särskilt betydande (EBA/GL/2017/14) måste något av följande vara uppfyllt:

- Filialens marknadsandel för inlåning överstiger 4 procent i värdmedlemsstaten.
- Filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens BNP (det vill säga är större än 4 procent av BNP).
- Filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar (det vill säga är större än 4 procent av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar).
- Filialen kan anses vara systemviktig på liknande grunder som andra systemviktiga institut (O-SII) med utgångspunkt i den bedömning som avses i EBA:s riktlinjer i de fall den kan tillämpas på filialspecifika uppgifter, om sådana uppgifter finns tillgängliga.

Givet omfattningen av filialernas integrering med institutet och med avseende på det stöd filialerna får från institutet, bör de behöriga myndigheterna även överväga att fastställa högre trösklar för poängsättning för O-SII i syfte att identifiera de filialer som uppfyller villkoren i intensifieringstestet.

3.2 Tillämpning och fastställande av klassificeringen

FI avser att tillämpa klassificeringen i enlighet med regerverken. Det innebär att FI tillämpar klassificeringen för att avgöra intensiteten i tillsynen och

tillämpa propportionalitet, samt för att avgöra och fördela tillsynsansvaret mellan hem- och värdlandsmyndigheten.

FI anser att systemviktigheten är en viktig faktor att beakta när det gäller att dimensionera tillsynen, och att klassificeringen därför är lämplig att tillämpa inom detta område. Kortfattat innebär det att FI:s tillsynsarbete är mer omfattande för en betydande filial än för en vanlig filial och att tillsynen av en särskilt betydande filial är mer omfattande än för en betydande filial. Tillsynen av vanliga filialer fungerar också som utgångspunkt för tillsynen av alla utländska kreditinstituts svenska filialer, oberoende av vilken betydelse de har.

Klassificeringen av en betydande eller särskilt betydande filial indikerar att en filial är systemviktig och tillhandahåller kritiska funktioner i Sverige. Detta är betydelsefullt eftersom den nationella myndigheten – i detta fall alltså FI – inte har det formella ansvaret för stabiliteten i en filial. Detta ansvar ligger på hemlandsmyndigheten. FI har dock fortsatt ett ansvar för stabiliteten i det svenska finansiella systemet som helhet. Om de berörda myndigheterna klassificerar en filial som betydande eller särskilt betydande innebär det att filialen är en systemviktig del av det svenska finansiella systemet. Då har FI ett särskilt intresse av att kontrollera att filialen inte agerar på ett sådant sätt att systemstabiliteten, marknadernas funktionssätt eller makrostabiliteten hotas. FI kommer därför att agera i tillsynskollegiet för att säkerställa en tillräckligt god insyn i risknivån, inklusive affärsmodeller och affärsstrategier, för det bolag och den grupp som filialen ingår i. På så sätt kan vi vidta nödvändiga åtgärder om stabiliteten i bolaget eller gruppen är allvarligt hotad och därmed också hotar den finansiella stabiliteten i det svenska finansiella systemet som helhet.

När det gäller konsumentskyddsfrågor, marknadsuppförandefrågor och penningtvätt kvarstår det direkta tillsynsansvaret hos FI, även då verksamheten bedrivs genom en filial. Klassificeringen av filialerna – det vill säga en indelning i hur betydelsefulla de olika filialernas verksamhet är på den svenska marknaden – ger en indikation på hur intensiv tillsyn FI bör utöva inom dessa områden.

För den löpande tillsynen innebär en klassificering som betydande, eller särskilt betydande, filial att FI behöver bidra till den gemensamma riskbedömning, genom en översyns- och utvärderingsprocess, som tillsynskollegiet tar fram genom att göra en riskbedömning av den svenska filialen. Detta anges också specifikt i riktlinjer från EBA när det gäller särskilt betydande filialer. Förutom att delta i tillsynskollegiet, får FI även rätten att observera och delta i det löpande arbetet inom resolutionskollegiet för betydande och särskilt betydande filialer.

FI kommer att meddela resultatet av klassificeringen av kreditinstituts utländska filialer årligen, eller oftare vid behov.

Bilaga 1

Beskrivning av tillsynskategorierna enligt EBA:s riktlinjer

Nedan följer en beskrivning av vilka typer av kreditinstitut som enligt EBA:s riktlinjer för översyns- och utvärderingsprocessen bör ingå i de fyra kategorierna.¹²

Kategori 1

Kategori 1 – alla institut som definieras som ”stora institut” i enlighet med artikel 4.1 led 146 i förordning (EU) nr 575/2013 och, i förekommande fall, andra institut som fastställts av behöriga myndigheter på grundval av en bedömning av institutets storlek och interna organisation samt dess verksamheters art, omfattning och komplexitet. Behöriga myndigheter kan besluta att klassificera ”stora institut” enligt artikel 4.1 led 146 i förordning (EU) nr 575/2013 som inte är globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som kategori 2-institut, beroende på vad som är lämpligt på grundval av bedömningen av institutets riskprofil.

Kategori 2

Kategori 2 – medelstora till stora institut som inte ingår i kategori 1 och som inte är ett ”litet och icke-komplext institut” enligt definitionen i artikel 4.1 led 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och som bedriver inhemsk eller betydande gränsöverskridande verksamhet inom flera affärsområden, inbegripet annan verksamhet än bankverksamhet, och erbjuder kredit- och finansiella produkter till privatkunder och företagskunder, institut som anses vara viktiga på grund av sin storlek, verksamhet eller affärsmodell (t.ex. centrala institut i ett institutionellt skyddssystem, centrala motparter, värdepapperscentraler, centrala kooperativa banker eller sparbanker), för ekonomin (t.ex. i form av totala tillgångar över bruttonationalprodukten) eller för banksektorn i en viss medlemsstat.

Kategori 3

Kategori 3 – andra små till medelstora institut än de som ingår i kategorierna 1 och 2, som inte är ”små och icke-komplexa institut” enligt definitionen i artikel 4.1 led 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och som bedriver inhemsk eller icke-betydande gränsöverskridande verksamhet, och som bedriver verksamhet inom ett begränsat antal affärsområden och som huvudsakligen erbjuder kreditprodukter till privatkunder och företagskunder med ett begränsat utbud av finansiella produkter, specialiserade institut med mindre betydande marknadsandelar i sina affärsgrenar eller betalningssystem, eller finansiella börser.

---

¹² Se avsnitt 2.1.1. i Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och stresstester för tillsynsändamål, EBA/GL/2022/03.

Kategori 4

Kategori 4 – alla institut som definieras som ”små och icke-komplexa institut” i enlighet med artikel 4.1 led 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och alla andra små icke-komplexa institut som inte omfattas av kategorierna 1–3 (t.ex. med en begränsad omfattning av verksamheter och icke-väsentliga marknadsandelar inom sina affärsgränser).

Minimivåer på tillsyn och bevakning av institut utifrån dess tillsynskategorisering, enligt EBA:s riktlinjer:

Kategori	Övervakning av nyckelindikatorer	Bedömning av samtliga ÖUP-områden	Dokumenterad sammanfattande bedömning*	Engagemangsnivå/dialog
1	Kvartalsvis	Årligen	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
2	Kvartalsvis	Vartannat år	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
3	Kvartalsvis	Vart tredje år	Årligen	Riskbaserat engagemang och dialog
4	Kvartalsvis	Vart tredje år	Årligen	Engagemang minst vart tredje år

* En uppdaterad bedömning av kreditinstitutets överlevnadsförmåga.

Bilaga 2

Klassificering av utländska kreditinstituts svenska filialer enligt EU-regelverk och EBA:s riktlinjer

Filial

En vanlig filial är en filial som inte anses systemviktigt eller uppfyller något av kraven för att klassificeras som en betydande filial. Tillsynsintensiteten för en vanlig filial är utgångspunkten för tillsynen av alla utländska kreditinstituts svenska filialer, oberoende av vilken betydelse de har.

Betydande filial

En filial vars tröskelvärden för specificerade indikatorer uppfyller kriterierna för att klassificeras som betydande. Det som i kapitaltäckningsdirektivet kallas ”inställandet eller nedläggning av institutets verksamhet” har troligen en materiell effekt på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

Särskilt betydande filial

En filial vars tröskelvärden för specificerade indikatorer uppfyller kriterierna för att klassificeras som betydande och särskilt betydande filial. Vidare anses den vara viktig för den finansiella gruppens överlevnad eller så har den kritiska funktioner, det vill säga att den kan hota den finansiella stabiliteten i värdlandet.

Minimivåer på tillsyn och bevakning av filialer enligt EBA:s riktlinjer:

Kategori	Övervakning av nyckelindikatorer	Bedömning av samtliga ÖUP-områden	Engagemangsnivå/ dialog
Särskilt betydande filial	Kvartalsvis	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
Betydande filial	Halvårsvis	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
Filial	Riskbaserad	N/A	Riskbaserat engagemang och dialog